

OSTRUŽINY

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

PROSINEC 2008

1. **Primitivní** (od nostalgik)
2. - - - (od prostějaneK)
3. **Polárka** (od puero)
4. **Ironická symfonie** (od moonell)
5. **Jsem všude** (od Flamy)
6. **Nový rok 2009** (od ivkaja)
7. **Závěrečná** (od gabkin)
8. **Na háku...** (od Severka)
9. **Once upon a time ...** (od HarryHH)
10. **Mému rytíři** (od Orientera)

*. **Kdyby mohly labutě povstat z popela...** (od Matttyna)

Primitivní

autor : nostalgik

Prosté gesto má své kouzlo
mysli na to častokrát
by dlaní ti neproklouzlo
nic, co štěstím dá se zvat

Veršů pár, jsou primitivní,
ty málo půjdou na odbyt,
i láska v nich sotva vyzní
však kouzlo může úspěch mít

K tomu štěstí jemom krátce,
za žhava ho musíš kout
a na správné křižovatce
pořádně se rozhlédnout

Možná, že tam někdo čeká
a již dlouho, dosud marně
připadá si, to ho leká,
odložený v zastavárně

Pro kytku se v trávě shýbni,
prvním dárkem může být,
verše jsou to primitivní,
to kouzlo však nech působit...

- - -

autor : prostějaneK

Nač tolik hluku
pro kus země?
Jen vrabčí pařát
oživuje zimu

Víc vína a kurtizán!

Na smrt jde se
smíchem líp...
V zašlém stínu lip
hluchý klavír stál

a bez ustání
volalo nebe
Pro lásku boží
zas ten yperit!

Dnes otráví
i Boha v nás...

Polárka

autor : puero

Polárka, tečka nad severní točnou.

Ale proč si k sakru
skáče ze kry na kru,
až se houpat počnou?!

Dejte pozor slečno,
riziko jest malé, leč...no,
může tu být nebezpečno.

Kry se kryjí, kry se houpou,
do hlubiny začarují
hvězdu hloupou.

Vím, já vím, pane.
Lehce se stane,
že v ty kry zrádné,
hvězdička spadne.

Leč pohledte příteli,
co teček pokrylo půlnoční síň.
Co na tom, bude-li
v momentě o jednu míň?

V momentě, vteřině,
až zmizí v hlubině?
To leda jedině
na zvony zazvoní
nebeský podkoní,
krysy vzlétnou z popelnic,
mocně fouknou do polnic
oběšenci z šibenic,
cukrovím to zavoní,
kašpárek se ukloní,
kočí práskne do koní
a víc
nic.

Ironická symfonie

autor : moonell

Poskládam slova
z minulých obrazců
(vzpomínek zašláplých
pět sáhů pod zem)

A přestanu věřit
na šťastný konce
kterejch byl vždycky
plnej svět
(Jen na nás
tak nějak
žádněj nevyšel)

"Kéž by si nikdy
nepřišel"
říkávala jsem tolikrát

(Jenže tys nikdy neslyšel)

A rád jsi
zapomněl
na svý chyby
(A ještě radši je házel na jiný)

A úplně nejvíc
tě bavilo
jak jsem věřila
na tvý sliby
vylhaný z kapes
(Jak posmrkaný kapesníky)

A to jedno
ufrflaná "Díky"
na rozloučenou ?
spíš jak
symfonie
výsměchu
mi drnčí v uších

Jaká ironie
že si to pořád
pamatuju

Jsem všude

autor : Flamy

Jsem všude,
jsem včera dnes i zítra,
jsem chladnou rosou slunečního jitra.
Jsem otisk kostry trilobita,
co starodávné tajemství
pro celé lidstvo skýtá.
Jsem plnovousem na starcově bradě,
jsme zmrzlou růží na zahradě,
co vykvete zas z jara.
Jsem ošuntělá kára
o niž se nikdo nepostará.
Jsem baterkou,
jíž došla právě šťáva,
jsem aktérkou,
která by ráda hrála,
však je už příliš stará.
Jsem fotka černobílá,
jenž vzpomínky budí,
jsem ruka nebožtíka,
z níž vyprchala síla,
a která tolik studí.
Jsem dlouhé zrání sýrů,
jsem první raketou
vyslanou do vesmíru.
Jsem vynález lidského pokroku
jsem stoupající výše úroků.
Jsem pánem,
lidé mi otročí,
s posledním „Amen“
mi hledí do očí.

Já vládnu, já měřím vaše kroky,
já sčítám všechna léta,
já sčítám všechny roky.

(Myslíš si člověče,
myslíš že utečeš?)

Jsem všude, jsem stále kolem vás
- na tom nic nezměníš,
jsem neúprosný Č-A-S.

Nový rok 2009

autor : ivkaja

Od zítřka korálky na novou nit
začneme od začátku navlékat.
Snad novou písni něco začne znít,
Však to nás nesmí polekat!

Ten batoh na zádech je stále náš,
nikdo za nás ho neponese dál...
Ať sílu jít stále máš
a plamen v srdci by tě stále hřál!

Ten starý rok své místo měl,
něco dal a něco vzal,
to aby ten Nový se rozpomněl,
kudy nás má vésti dál!

Tak beze strachu, bez úzkostí,
s odvahou a nadějí,
v zápisníku pár moudrostí,
ať dny další se na vás usmějí....

Závěrečná

autor : gabkin

Tak.
Poslední list z kalendáře,
na koberec padá...
Něco jako přání,
zvyk po mně žádá.
Já nejsem dobrý autor,
to život!
Ten umí psát líp.
Je to tu má jeskyně,
co umí před světem
mne skrýt.
Tak lidi,
co vám?
Co vám napsat do přání?
Poslouchejte srdce
a tleskejte nadání.
Věnujte ostatním,
chvilíčku času,
pár slov,
s jiskřičkou jasu.
V každém je ukryta,
ta síla slova!
Naučte se dílka,
přečíst někdy znova!

Na háku...

autor : Severka

*

Na drát génia
pověsili hák

jak libovej otazník
uvízlej v odpovědi

a měli chuť ho
rozhoupat

čí jméno kvičíš? čí?
když napíchnou ti
tvář?

na city jsem zanevřela
z lana hazím
diamant

tak svírej pevně
karát vykoupení

stará klíčka
rzí
*

Once upon a time ...

autor : HarryHH

Tak nějak mě tehdy začalo všechno srát,
a nevím ani dost dobře proč ...
asi pro ty unifikovaný ovčí ksichty
pro který moře nedohlédneš
a kde šlápneš
tam si nabiješ hubu

Co chceš po pubertákovi
kterýmu se semeno tlačí do hlavy
a nemá kam by ho strčil
v konkurenci tuzexových sráčů
naditých v "Lewi Strauss"
obletovaných šičkami ze "Svitu"
s účesy a úsměvy Olivie Newton

Pomáda ... !!

Kurva, tenhle svět není pro tebe
řvou billboardy
jen ledabyle zakryté
usnesením posledního pléna KSČ
a fotr vysušený bezvýhodnou dřinou"
socialistického člověka
nešetří ranou při tvé převýchově

Prostě idyla k posrání

ale jinak fajn
pohoda
když chceš
zaleješ to rumem
a nebo koupíš "Jakamarus"
a řekneš jaký život, takovej chlast
když z vysoka prdíš na všechny prohraný sázky

na zeleným stole svýho mládí ...

*

Mému rytíři

autor : Orientera

V dálce věků
sešlých časem
byl jsi jistě
rytířem.

V sedle koně
na cestách,
znal jsi dobře
svoji zem.

Byl jsi šlechtic
mravů znalý
i básně snad
jsi tajně psal.

Pokorný byl
ke všem lidem
a k tomu,
kdo tě vychoval.

Žil jsi život
plný lásky,
z číší vína
upíjel.

Čest a pravdu
hrdě hájil,
jenom nerad
zabíjel.

Byl jsi rytíř
v panském dvoře
a já možná
krále dcera.

Však při prvním
klání mečů
vyhrál jsi
mé srdce zcela.

Kdyby mohly labutě povstat z popela...

autor : Matttyna

zastřelili osamělou labuť,
k počtě pohanskýho boha,
a na obhajobu ke své z vůli,
připsali do protokolu skutku
„Přistižená u profesionální nevěry“

ze zbytků její česti,
zbyl zoufalej panák rumu,
a jedna hrozně nenápadná,
kamenná deska u rybníka

jen uprchlej blázen,
vystrojil pohřeb,
pro zbytečně zabitýho ptáka,
a předtím než ho sebrali,
zahrál jí poslední serenádu,
na pětistrunnou kytaru

každý léto,
utopí vodník pár hvězd,
co docela nenápadně zapadnou,
do zádušní mše za nesplněnou realitu,
jedné zbloudilé bílé slečny

ty se dnes divíš,
jedný malý ohrádce z kamení,
a pod lípou na hrázi,
nadáváš na příliš silnej svit měsíce,
když dámě svého srdce kradeš pohledy,
ne-li mnohem víc